

0) Läs igenom uppg. 0 från datorövning 1 och handla därefter!

Under denna datorövning användes vi programmet Mathematica. Mathematica kan i motsats till Matlab arbeta symboliskt och inte bara numeriskt. Logga in direkt vid arbetsstationen, vid vilken vi sitter. Därefter anropar vi programmet Mathematica genom att skriva `use mathematica`. Sedan startar vi Mathematica genom att skriva `mathematica`. Mathematica ritar då upp ett nytt fönster, dit vi skriver kommandona. Ett kommando avslutas med Shift Enter (i Matlab var det bara Enter). Pilknapparna fungerar också annorlunda än i Matlab: man rör sig upp och ned i fönstret.

På baksidan finns en liten sammanfattning av Mathematica. Märk speciellt att för att få information om något kommando Namn! skriver man `?Namn` (i Matlab skriver man `help namn`). Vidare tydles $\wedge$ (upphöjt till) inte fungerar vid alla arbetsstationerna. Använd vid behov upprepad multiplikation i stället i så fall.

1a) Mathematica kan beräkna sonliga gränsvärden. Pröva t.ex.

$1.2.12, 1.2.25$ och $1.3.6$ från fr M2. Limit, Sqrt, Sin, Cos och Infinity kan vara till nytta. Studera dem via `?Limit` och se vidare.

b) Tänk efter hur $\exp(1/x) = e^{1/x}$ uppför sig nära $x = 0$. Beräkna $\lim_{x \rightarrow 0^-} \exp(1/x)$ och $\lim_{x \rightarrow 0^+} \exp(1/x)$. Exp och Direction kan vara till nytta.

2a) Mathematica kan rita funktioners grafer. Pröva t.ex.

$f_1(x) = \sin(1/x)$. Använd Plot, PlotRange och AspectRatio kan användas för att påverka figurens utseende. Märk hur datorn "fuskar", då den ritar grafen nära $x = 0$.

b) Dito för $f_2(x) = x + 2x^2 \cdot \sin(1/x)$ från i förgår och $f_3(x) = \exp(1/x)$ från uppg. 1b) ovan.

c) Dito för $f(x) = 2x/(1+x^2)$ och $g(x) = \arcsin(f(x))$. Märk att g inte är differentierbar överallt. Använd vid behov $x \cdot x$ i stället för x^2 .

v.g. vänd

3) Mathematica kan derivera symboliskt mha. D.

Pröva f.ex. $\frac{d}{dx}(f(x))$ och $\frac{d}{dx}(g(x))$ från uppg. 2c)

övan. Plotta också derivatornas grafer. Notera hur Mathematica "fuskar" då den ritar grafen av en diskontinuerlig funktion: Precis som Matlab beräknas Mathematica funktionsvärdet i ett antal punkter (färgar, om funktionen varierar mycket och glisar, om funktionen tycks uppföra sig "snällt") och sammansluter dessa punkter med rätta linjer.

4) Mathematica kan också rita kurvor på parameterform. Asteroiden $x^{2/3} + y^{2/3} = a^{2/3}$ från uppg. 10)

i 1:a datorövningen och morgondagens hemsölvning kan ges på parameterform som $(x, y) = (a \cdot \cos^3 t, a \cdot \sin^3 t)$, $t \in [0, 2\pi]$. Välj $a=1$ och rita asteroiden. Röta gärna också enhetscirklan i samma figur. Använd ParametricPlot. Två olika figurer kan sättas ihop mha. Show, speciellt om man har noga sett den! AspectRatio påverkar figurens utseende.

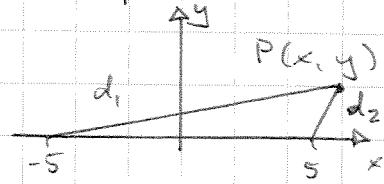
5) Mathematica kan finna sotliga obestämda integraler, även kallade anti-derivator eller primitiva funktioner. Beräkna $\int (a^{2/3} - x^{2/3})^{3/2} dx$. Använd Integrate. Beräkna också arean hos asteroiden i uppg. 4 övan och kontrollera svarets rimlighet genom att jämföra med figuren.

6) Andra integraler klarar Mathematica inte av.

Pröva f.ex. $\int \sin(\sqrt{1+x^6}) dx$. Men bestämda integraler som $\int \sin(\sqrt{1+x^6}) dx$ kan Mathematica approximera mha. NIntegrate. Pröva!

Mathematica är alltså ett krafffullt verktøy för att bland annat kontrollera svaren till olika hemsölvningar. Men glöm inte, att vi är ute efter lösningarna, inte bara svaren.

7) Om apostrofen ` fungerar, kan man även ladda programpaketet ImplicitPlot. Detta tycks vara fallet om  $\wedge$  (upphöjt fill) fungerar. Ladda i så fall ImplicitPlot urha. kommandot `<<Graphics`ImplicitPlot`` och använd `ImplicitPlot` till att rita lemniskaten $d_1 \cdot d_2 = 25$ och kurvan $d_1 \cdot d_2 = 30$ från uppg. 9 i 1:a datorövningen och morgon-
dagens hemtal 3 och 4. (d_1 står för avståndet från punkten $P(x, y)$ till $(-5, 0)$ och d_2 för avståndet från $P(x, y)$ till $(5, 0)$. Punkten $(6, 2)$ finns på lemniskaten $d_1 \cdot d_2 = 25$.) Märk att elevtionser ges med två tökfelsfacken i Mathematica.

Lämna Mathematica urha. Exit och stäng fönstret genom att välja Quit under File. Om samtliga av uppgifterna i 1:a datorövningen är gjorda, så kan dessa attackeras, om tiden tillåter.
Glöm inte att logga ut efteråt.

- Mathematicas hjälpssystem används på följande sätt: ?Det ger uppgifter om Det, ??Det ger en noggrannare beskrivning. %-tecknet fungerar som en joker, dvs. ?Int räknar upp alla funktioner som börjar med Int, ?*Int* osv.
- Mathematicas egna funktioner och beskrivningar börjar alltid med stor bokstav, och består i allmänhet av hela ord, dvs. Integrate, Det, Inverse. Om funktionens namn är ett sammansatt ord, så börjar bågge delarna med stor bokstav. t.ex. MatrixForm, NullSpace (obs! Eigensystem, är undantaget som bekräftar regeln). Funktionernas argument ges inom hårdas parenteser [ ].
- Mathematica ger namn åt inmatade och utmatade data av typen In[fluk], Out[fluk]. Dessa kan användas som referenser; dessutom kan man hänvisa till utmatad data med hjälp av %-tecknet. Således betyder %5 samma sak som Out[5] och ett enkelt % hänvisar till föregående utmatning.
- Om man skriver ett semikolon i slutet av en inmatning så skrivas inte resultatet ut; trots det kan man hänvisa till resultatet med ett %-tecken. Flera inmatningar kan ges på samma rad separerade av semikolon.
- Mathematica känner bl.a. följande konstanter: I (imaginärenheten), Pi (π) och E (e dvs. Nepers tal).
- Multiplikationstecknet kan ersättas med ett mellanslag: x^*y eller $x\cdot y$; obs att om mellanslaget sätts så tolkas xy som en variable vars namn är xy . Exponenten tecken är ^, t.ex. $3^5 = 3^*5$.
- Mathematica känner till bl.a. följande elementärfunktioner: Exp, Sqrt, Sin, Cos, Log, ArcTan osv. Kom ihåg stora begynnelsebokstäver! Numeriska värden får man med kommandot N, t.ex. N[Exp[Pi]]. N[Pi,30] ger π med 30 korrekta decimaler. Försök uttryck av typen Sin[Pi/2] och Exp[I Pi]. Vinklar ges således i radianer. Konstanten som förvandlar grader till radianer heter Degree = $\pi/180$: t.ex. Sin[45 Degree].

Då man upphöjer ett komplext tal i en potens, och därrefter tar motsvarande rot av talet, får man i allmänhet inte samma tal tillbaka som man startade med. försök t.ex. följande: $(0.3+0.8i)^{5; \%^*(1/5)}$. Det rör sig inte om ett programmeringsfel utan om att komplexa rötter inte är entydigt definierade... försök också räkna $(-1.0)^{(1/3)}$.

Elementärfunktioner godtar således också komplexa argument. försök med Log[2.3+5.5 I], Sin[-9.3+6.6 I].